

I Konwencja Muzyki Polskiej

Kultura muzyczna w Polsce

moderator: Andrzej Kosowski

Podczas panelu syntetycznie zaprezentowane zostały wnioski płynące z *Raportu o stanie muzyki polskiej* w zakresie organizacji polskiego życia muzycznego. Podstawą analizy były zgromadzone dane na temat liczby odbiorców, instytucji muzycznych, systemu szkolnictwa, systemu finansowania kultury muzycznej oraz działalności organizacji państwowych, samorządowych, prywatnych i pozarządowych.

Liczba słuchaczy, widzów i odbiorców muzyki poważnej, oszacowana została na podstawie badań GUS i sondażu OBOP na około 5 milionów.

System kształcenia muzycznego w Polsce opiera się na 493 szkołach muzycznych I i II stopnia, 9 Akademiach Muzycznych, 5 Instytutach Muzykologii i 8 Uniwersytetach kształcących w zakresie edukacji artystycznej. W szkołach uczy się 65 tys. uczniów, a w uczelniach wyższych – około 10 tys. studentów. Dużym osiągnięciem minionego dwudziestolecia jest powstanie wielu prywatnych szkół muzycznych. Liczba takich placówek - kształcących w zakresie I stopnia – jest prawie równa szkołom państwowym i samorządowym, choć kształci się w nich tylko 10% łącznej liczby uczniów.

Rynek pracy w Polsce oszacowany został na około 50 tys. miejsc z uwzględnieniem etatów w instytucjach artystycznych i edukacyjnych, szkołach, uczelniach, urzędach, firmach fonograficznych, mediach, wydawnictwach i agencjach artystycznych.

Muzykę tworzy około 150 aktywnie działających twórców i rocznie powstaje ok. 120 nowych utworów.

Podstawę instytucjonalnych form uprawiania muzyki tworzy 25 filharmonii, 32 orkiestry, 12 oper i 6 teatrów muzycznych. Liczba zespołów kameralnych, chórów i muzyków działających indywidualnie nie została w *Raporcie* oszacowana, a jedynie zaprezentowana na konkretnych przykładach.

W zakresie form organizacji życia muzycznego w Polsce funkcjonują państwowe instytucje kultury (np. Filharmonia Narodowa, TW-ON, NIFC, IAM), samorządowe instytucje kultury (większość filharmonii i oper), współfinansowane instytucje kultury (np. NOSPR, niektóre filharmonie i opery), organizacje pozarządowe (stowarzyszenia i fundacje) oraz podmioty prawa handlowego (np. PR, PWM, firmy fonograficzne, agencje koncertowe).

Nie udało się określić choćby przybliżonej wartości finansowej środków wydawanych w Polsce na muzykę, ze względu na bardzo trudny proces pozyskania wiarygodnych danych i kompletny brak aparatu badawczego przy środkach prywatnych. W *Raporcie* znalazły się jedynie albo ogólne dane o poziomie finansowania całej kultury w Polsce lub szczegółowe dane na temat dofinansowania instytucji lub programów operacyjnych MKiDN.

Podczas dyskusji zgłoszono następujące postulaty i uwagi:

1. modyfikacja ustawy medialnej i wzmocnienie finansowe mediów publicznych w zakresie jasno określonej działalności misyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem 2 Programu PR oraz projektem przywrócenia muzyki klasycznej w publicznych kanałach telewizyjnych;
2. analiza jakości edukacji muzycznej w Polsce i wprowadzenie muzyki w większym zakresie do oświaty;
3. rozpoczęcie edukacji muzycznej i rozwój wrażliwości w środowisku rodzinnym;
4. poprawa jakości uprawiania muzyki szczególnie w mniejszych ośrodkach, działania na rzecz zwiększenia dostępu do dobrych wydarzeń muzycznych, kształcenie nowego pokolenia słuchaczy ze szczególnym uwzględnieniem młodszych odbiorców;
5. rozwój krytyki muzycznej i przywrócenie jej obecności w mniejszych ośrodkach;
6. uszczegółowienie prowadzonych badań statystycznych z odniesieniem do demograficznych wskaźników oraz ostrożne traktowanie sondaży o preferencjach muzycznych w Polsce;
7. odnowienie szerokich kontaktów międzynarodowych we współpracy z Europejską Unią Nadawców i Polskim Radiem;
8. organizacja zawodowego managementu i stworzenie artystom możliwości większego koncentrowania się na sprawach muzycznych;

9. reanimacja silnego i reprezentatywnego Związku (Związków) Muzyków pielęgnującego najlepsze tradycje przedwojennego Związku Muzyków.

Sprawozdanie sporządził

Andrzej Kosowski